

Voorwoord

De meesten van ons hebben alweer de nodige kilometers achter de rug en in de benen. Opvallend is het grote aantal clubleden dat dit seizoen meedoet aan de zondagse toertochten, ook de Limburgtocht en Ardennentraining waren een succes. Het Start to Cycle programma heeft zijn vruchten afgeworpen in de vorm van een aantal nieuwe leden, dankzij het enthousiasme van de begeleiders.

Vorig jaar fietste Theo van de Berg naar Santiago de Compostella, onlangs is naamgenoot Martin van de Berg samen met zijn vrouw Jeanne naar dit bedevaartsoord vertrokken.

Je kunt ze volgen via jeanne-martin.waarbenjij.nu

In deze nieuwsbrief wederom aandacht voor een mogelijk tweede leven van onze oude clubkleding en voor het denderende avontuur van Wim van Els tijdens zijn beproeving Parijs Roubaix.

En nogmaals....denk je een amusante, sportieve, technische of leerzame bijdrage te hebben voor een volgende nieuwsbrief, of wetenswaardigheden over de groep waarin je fietst, mail het naar famvandijk@home.nl

De redactie.

Een tweede leven voor jouw sportkleding

Inzamelactie oude fietskleding

Vorige maand hebben diverse leden gereageerd op de oproep om hun oude fietskleding in te leveren voor een goed doel. Zijnde: kinderen in de sloppenwijken van Brazilië in sportkleding steken. Een project dat door Brabander Hugo vd Broek geleid wordt.

Hugo vd Broek bedankt iedereen van onze vereniging die kleding heeft afgegeven. De kinderen in Brazilië zijn enorm geholpen met dit genereuze gebaar. Trots lopen ze rond in onze kleding. En nog belangrijker, ze zijn op deze wijze verleid om deel te nemen aan sportactiviteiten, werken via op deze wijze aan hun persoonlijke ontwikkeling en bouwen daarmee aan hun eigen toekomstperspectieven. Nogmaals dank daarvoor.

Mochten er voor Pinksteren nog mensen zijn die sportkleding hebben en willen schenken aan het goede doel in Brazilië, dan horen wij dit graag. Cor vd Ven (tel 0413 266850) zal de kleding voor het pinksterweekeinde bij u komen ophalen. Tijdens de Trap-In zijn er namelijk mensen uit Brazilië die de kleding graag mee terug nemen naar hun land. Ook de Trap-in ondersteunt dit goede doel. Een deel van de opbrengst van de Trap-In gaat ook naar dit goede doel.

TTV Uden Leden bedankt.

Mvgr,
Namens het Brazilië projectteam
Erwin van den Acker

Lof der Zotheid

Vrijdagavond 11 april

Pogingen om nog een enthousiasteling mee te krijgen heb ik nauwelijks ondernomen. Ook zogenaamde echte wielierliefhebbers vinden het maar zot om daar over die rotwegen te hobbelen.

Ik heb dat echter al jaren in mijn kop, ik moet dat een keertje gedaan hebben. Niet in het minst door de stoere verhalen van zij die hem al wel een keer gereden hebben. Zoals die Vlaming die al zeven keer meedeed en eens bijna slaande ruzie kreeg met een Fransman omdat hij niet zijn laatste binnenband wilde verkopen voor 100 ouderwetse Franse Francs.

Parijs Roubaix

Wim van Els

NIEUWSBRIEF

En er was die kennis van een kennis wiens maatje diens hersenpan zodanig gehutseld was dat hij 20 km voor de meet aangaf er geen zin meer in te hebben. Kan gebeuren maar het kostte veel overredingskracht om hem van weer terug fietsen te weerhouden.

Ik voorzie niet zo'n problemen, bovendien ga ik slechts de 140 km versie rijden. Sedert enkele jaren is er daags voor de echte klassieker namelijk een toerversie van Parijs-Roubaix waarvan de kortste afstanden ook starten in Roubaix.

Het is vrijdagavond en daar sta ik dan met mijn campertje nabij het Velodrome. De kentekens van de campers verraden een zeer internationaal deelnemersveld waarbij de Britten de overhand hebben.

Ik heb me al kunnen vergapen aan de steile bochten van het historische wielersbaantje. Eigenlijk gewoon een bouwval gelegen in een zeker naar Nederlandse begrippen niet al te florissante buurt.

Ik weet nu al dat ik zondag op de bank bij de tv extra zal genieten van de echte klassieker.

Direct nog even een filmpje kijken op mijn laptop. Blikje bier erbij, misschien nog eentje extra om de kasseien beter te verdragen.

Zaterdag 12 april

Als ik even na zeven vertrek is het nog een beetje mistig. In de buitenwijken van Roubaix raak ik als vanzelf verzeild in een groepje door de stoplichten welke in het geheel niet afgestemd zijn op het verkeersaanbod. Later na een eerste verzorgingspost blijven we met drieën over waaronder een Raboshirt.

Dan na bijna 50 km plotseling een versmalling. Ineens zit ik op de kasseien. Dit moet de Trouée d'Arenberg zijn in het bos van Wallers. Wat een verschrikking. Het loopt een beetje af en ik ga eigenlijk te hard naar mijn zin. Hoewel, mijn metgezellen fietsen zo bij me weg, ik ga niet sneller dan 15 km. Maar ik kan mijn stuur nauwelijks vasthouden. Ik durf ook alleen op het hogere deel in het midden van de weg te blijven stuiteren met mijn fiets. Hier in het bos zijn de stenen nog nat door de ochtendmist en zien er vervaarlijk glad uit. Links van de weg is de berm omgeploegd om de profs morgen in het gareel te houden. Maar rechts is een touw gespannen voor het publiek met daarachter een mooi zandpad. Al na een paar honderd meter besluit ik op dat pad te gaan fietsen. Droomt Guido Cayseien van deze ellende? Of zou hij er ook meteen de brui aan geven?

Maar ben ik daarvoor naar hier gekomen? Ik stap af, maak een paar foto's en laat me op de kasseien fotograferen. En natuurlijk besluit ik om over de kasseien verder te gaan. Met een extra groot verzet, verstand op nul en rammen. Zo, die eerste strook, meteen de allerergste, overleeft.

Op naar de volgende strook. Hierin zitten wat bochten met aan de binnenkant wat zandstroken. Heb ik vooraf gefantaseerd dat ik met mijn ATB-ervaring van strook naar strook zou slingeren, nou mooi niet. Angstvallig blijf ik in het midden van de weg fietsen. Ineens wordt ik door een groep links en rechts ingehaald, zij halen zeker 35 km per uur. Het is blijkbaar de bedoeling om te knallen op de kasseien om daarna op de asfaltstroken uit te rusten.

Ik probeer intussen zoveel mogelijk te genieten van mijn Parijs-Roubaix maar iedere keer als er weer zo'n strook boerenland ingezaaid met kasseien komt, moet het verstand op nul. Stoempen, pijn in de armen negeren, het risico op lekke banden ook, schijft hebben aan je stalen ros.

Over boerenland gesproken, ik passeer een mestvaalt pal naast de kasseien. Leuk als daar morgen een van de beroeps in tuimelt, dan hoeft die met die noordwesten wind geen kopwerk meer te doen.

Ik maak nog een foto van een opvallende camper met een extravagante wielersupporter. Trots vertelt hij dat dit zijn zevende Parijs-Roubaix wordt en dat hij al negen keer de Tour heeft gedaan. Hij slaat zijn eigen prestatie duidelijk hoger aan dan die van mij.

NIEUWSBRIEF

En kijk daar is het eerder genoemde Raboshirt weer. Het behoort toe aan een stevige knaap uit Oss. Hij vertelt dat hij al 3 lekke banden had.

Ik antwoord dat hij misschien niet zo hard over de kasseien moet razen, ik heb immers nog niet lek gereden. Maar bij de volgende kasseienstrook is hij meteen weer gevlogen.

Oefening baart kunst, het gaat steeds beter. Zelfs de beruchte Carrefour de l'Arbre is nu geen probleem meer. Hier wordt de tijd opgenomen dus wordt er extra hard gereden. Ik vind het allemaal prima met 20 tot 25 km per uur ben ik dik tevreden.

Zo'n 15 km voor Roubaix tref ik de Ossenaar weer. "Nu blijf ik bij je want ik heb zojuist mijn laatste bandje erop gelegd".

Hij blijkt vroeger wedstrijden gereden te hebben en heeft ook wielervedervaring. Dat laat hij in het Velodrome zien door bovenin te fietsen. Ik denk voor rare fratsen ben ik te oud en blijf onderin fietsen.

Maar wat een schitterende aankomst!

Zondag 12 april

Vanmorgen met de groep nog even de beroemde kasseienstrook in de Rogstraat in Grave genomen. Glad als een biljartlaken vergeleken met de Trouée d'Arenberg. En inderdaad genoten op de bank van zowaar Nederlands succes.

PS

Vroeger zat ik tijdens de literatuurles op de middelbare school het liefst te pitten. De titel Lof der Zotheid is me wel altijd bijgebleven. Dit blijkt echter geen stuk van een literaire grootheid te zijn maar van de humanist Erasmus. In zijn meesterwerk leverde hij kritiek op de maatschappij. *Door uit te gaan van een "zot" als spreker kon hij de spot drijven met de misplaatste ernst waarmee alle mensen, ongeacht beroep, stand, of positie, hun eigen belangen najoegen, en de groteske kortzichtigheid, waarmee zij klaar stonden met hun oordeel over elkaar (Zie Wikipedia).*

Erasmus is dus niet die man die een brug bouwde in Rotterdam maar iemand die bruggen bouwde in het tijdperk na de donkere Middeleeuwen. Iemand die afgaande op de tekst in Wikipedia in de huidige transitietijd ook weer nuttig zou zijn.

Ik betuig met mijn stukje slechts mijn liefde voor de "zotheid" eigen aan de wielersport.

Groetjes

Wim van Els